

ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΠΕΜΠΤΗ 31 ΜΑΪΟΥ 2007

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A. (Μετάφραση)
(Κείμενο 27)

Τότε ο Πακούβιος (του) είπε πως όσα είχε γράψει ήταν βέβαια ηχηρά (εύηχα) και μεγαλόπρεπα (σπουδαία), αλλά όμως ότι του φαίνονταν κάπως τραχιά και άγουρα. «Έτσι είναι» είπε ο Άκκιος «όπως τα λες, κι ούτε μετανιώνω γι' αυτό. Γιατί ελπίζω πως θα είναι καλύτερα αυτά που θα γράψω στη συνέχεια (στο μέλλον). Γιατί αυτό που συμβαίνει στους καρπούς το ίδιο λένε ότι συμβαίνει και στα πνεύματα: αυτοί που γεννιούνται σκληροί και πικροί γίνονται αργότερα γλυκοί και ευχάριστοι. Αλλά όσοι γεννιούνται από την αρχή μαραμένοι και μαλακοί, αργότερα δεν ωριμάζουν αλλά σαπίζουν».

(Κείμενο 28)

Ο δούλος του Αισώπου μας (του φίλου μας του Αισώπου), ο Λίκινος, που σου είναι γνωστός δραπέτευσε (διέφυγε) από τη Ρώμη στην Αθήνα. Στην Αθήνα αυτός έζησε (έμεινε) για λίγους μήνες ως ελεύθερος κοντά στον Πάτρωνα τον Επικούρειο και από εκεί πήγε στην Ασία. Αργότερα κάποιος Πλάτωνας από τις Σάρδεις, μόλις πληροφορήθηκε από γράμμα του Αισώπου ότι αυτός ήταν δραπέτης, τον συνέλαβε (κατά λέξη: συνέλαβε τον άνθρωπο) και τον παρέδωσε για φυλάκιση στην Έφεσο.

B. Παρατηρήσεις

1.

a.

quod → quem

pomis → poma

idem → eandem

nostrī → nostrorum

servus → servis

tibi → a se

mensis → mensium (mensum)

litteris → litterae

hominem → κλητική ενικού → homo

→ γενική πληθυντικού → hominum

β.

meliora → bene – melius – optime

matura → matura – maturiore – maturrima & maturissima

libero → αιτιατική : liberius – liberrimum

αφαιρετική : liberiore – liberrimo

2.

α.

dixit : dicendo

esse: estote

scripsisset : scripturus sit

videri : visum iri

fugit : β' πληθυντικό υποτακτικής παρατατικού → fugeritis

β' πληθυντικό προστακτικής ενεστώτα → fugite

cognovisset : cognoscendus

comprehendit : comprehendisse

tradidit : traduntur

β.

nascuntur: nascens

nasciturus (naturus)

natus

abiit: abeat

abiret

abiturus sit

3α.

id: είναι υποκείμενο στο paenitet.

me: είναι αιτιατική του προσώπου που μετανιώνει στο paenitet.

fore: είναι ειδικό απαρέμφατο αντικείμενο στο spero.

servus: είναι παράθεση στο Licinus.

Roma: είναι απρόθετη αφαιρετική της απομάκρυνσης από τόπο στο fugit.

menses: είναι αιτιατική του χρόνου στο fuit.

fugitivum: είναι κατηγορούμενο στο eum.

3β.

quae.....scripsisset

Δευτερεύουσα αναφορική ουσιαστική πρόταση κρίσης ως υποκείμενο στο απαρέμφατο «esse». Εισάγεται με την αναφορική αντωνυμία «quae» , εκφέρεται με υποτακτική γιατί βρίσκεται σε πλάγιο λόγο, χρόνου υπερσυντέλικου γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

cum....cognovisset

Δευτερεύουσα χρονική πρόταση (που λειτουργεί ως επιρρηματικός προσδιορισμός του χρόνου στο περιεχόμενο της κύριας πρότασης). Εισάγεται με τον ιστορικό ή διηγηματικό cum γιατί εκφράζει μια σχέση αιτίου και αιτιατού (μια βαθύτερη σχέση μεταξύ κύριας και δευτερεύουσας πρότασης). Εκφέρεται με υποτακτική χρόνου υπερσυντέλικου γιατί εξαρτάται από ιστορικό χρόνο «comprehendit» και δηλώνει το προτερόχρονο στο παρελθόν.

4.

α. Homo a Platone quodam Sardonio comprehensus est.

β. Cicero dixit Licinum servum Athenas fugisse et in Asiam abiisse.

γ. Noli hominem tradere.

Ne hominem tradideris.

Επιμέλεια:

Κιτσαρά Γ.

Κωστήρα Α.

Ρουσουλιώτης Ν.

Μάττα Ε.

Χατζηγιαννακίδου Σ.